

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย Factors Affecting Thai Students' Self-Directed Learning Efficacy

ณัฐภัทร ปรีชากุล¹ ปาวริศ ไชยลาโภ¹ สรลักษ์ณิ จิตรา¹ และ ทมรัตน์ ศิริภาพ^{2*}

Nattapat Preechakul¹, Pavaris Chailapo¹, Soralak Jittra¹ and Thomrat Siriparp^{2*}

(Received: September 22, 2025; Revised: November 2, 2025; Accepted: November 3, 2025)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทยในช่วงสถานการณ์โควิด 2019 โดยใช้ชุดข้อมูลระดับนานาชาติของ PISA 2022 มีความมุ่งหมายคือ 1) เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง และ 3) เพื่อทดสอบอิทธิพลส่งผ่านของความรู้สึกรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้านที่มีต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนไทยอายุ 15 ปี จำนวน 6,430 คน จาก 278 โรงเรียน โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามของ PISA 2022 ค่าคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงมีค่า .80 – .92 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบความมุ่งหมายการวิจัยด้วยการวิเคราะห์โมเดลเส้นทาง (path analysis) และทดสอบอิทธิพลส่งผ่านด้วยวิธี Bootstrap 1,000 รอบ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2(1, N = 6,430) = 0.002, p > .05, CFI = 1.000, TLI = 1.000, RMSEA = 0.000, SRMR = 0.000$) การสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง .269 และ .096 ตามลำดับ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความรู้สึกรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน .073 และ .108 ตามลำดับ เมื่อทดสอบอิทธิพลส่งผ่านด้วยวิธี Bootstrap พบว่า อิทธิพลทางอ้อมทั้งสองเส้นทางมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายใต้วงความเชื่อมั่น 95% ข้อค้นพบที่ได้ชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ทั้งในโรงเรียนและครอบครัว เพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในอนาคต

คำสำคัญ การสนับสนุนจากโรงเรียน การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน
ความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Doctoral degree student, Educational Administration Program, Faculty of Education, Kasetsart University

² Lecturer, Educational Administration, Faculty of Education, Kasetsart University

* Corresponding Author E-mail: thomrat@gmail.com

Abstract

This study investigated the causal factors influencing Thai students' self-directed learning efficacy during the COVID-19 pandemic, using the international database from PISA 2022. The objectives were: 1) to validate the self-directed learning efficacy model among Thai students, 2) to analyze the direct and indirect effects of factors influencing self-directed learning efficacy, and 3) to test the mediating effect of feelings about learning at home on self-directed learning efficacy. The sample consisted of 6,430 Thai students aged 15 years from 278 schools, using student questionnaire data from PISA 2022. The reliability of the instrument ranged from .80 to .92. Data were analyzed using path analysis, and mediating effects were tested through the Bootstrap method with 1,000 replications.

The results revealed that the proposed model demonstrated a good fit to the empirical data ($\chi^2(1, N = 6,430) = 0.002, p > .05, CFI = 1.000, TLI = 1.000, RMSEA = 0.000, SRMR = 0.000$). School support and family support had direct effects on self-directed learning efficacy, with effect sizes of .269 and .096, respectively. In addition, both indirect effects were observed through students' feelings toward learning at home, with effect sizes of .073 and .108, respectively. The bootstrap analysis confirmed that both indirect effects were statistically significant at the 95% confidence interval. These results highlight the crucial role of school and family support in fostering students' self-directed learning efficacy and provide practical implications for educational policy and the development of creative learning practices both in schools and at home to enhance the overall quality of education.

Keywords: school support, family support, feelings about learning at home, self-directed learning efficacy

บทนำ

โครงการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล หรือ PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนในระดับนานาชาติ จัดทำโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ถือเป็นกลไกสำคัญในการสะท้อนคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หนึ่งในเครื่องมือที่ได้รับการยอมรับในระดับโลก ซึ่งดำเนินการประเมินสมรรถนะของนักเรียนอายุ 15 ปี ในด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งเน้นการวัดความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้และทักษะไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริง ผลการประเมิน PISA 2022 ครอบคลุมนักเรียนจากกว่า 81 ประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย โดยมีนักเรียนไทยที่ได้รับการสุ่มเข้าร่วมการทดสอบประมาณ 8,000 คน (Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), 2023) ผลการประเมินเหล่านี้ นอกจากทำให้ประเทศที่เข้าร่วมโครงการได้ทราบจุดแข็งและจุดอ่อน

ของการจัดการศึกษา แต่เป็นข้อมูลสำคัญที่นำไปใช้ในการวางแผนเชิงนโยบายเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล

สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ผ่านมา ได้สร้างแรงกระแทกอย่างรุนแรงต่อระบบการศึกษา โรงเรียนทั่วโลกต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากระบบดั้งเดิมสู่ระบบออนไลน์และแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) เพื่อให้การเรียนรู้สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง (Tarkar, 2020) การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันนี้ส่งผลให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองต้องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีการศึกษาใหม่ ๆ เช่น Zoom, Google Meet และ Microsoft Teams ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ยังมีส่วนช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การบริหารเวลา และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 (Nadya et al., 2021) อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้แบบออนไลน์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่ยังคงอาศัยปัจจัยสนับสนุนจากครอบครัวและโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจและความพร้อมทางอารมณ์ของผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Office for National Education Standards and Quality Assessment (ONESQA), 2024)

การเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้ที่จูงใจสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของ “ความเชื่อมั่นในตนเอง” (self-efficacy) ซึ่งเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาที่กำหนดระดับความพยายามและความคงทนของผู้เรียนต่อการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา Bandura & Walters (1977) ได้อธิบายว่าความเชื่อมั่นในตนเอง (self-efficacy) หมายถึงการที่บุคคลมีความมั่นใจในความสามารถที่จะเรียนรู้หรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จ ผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมักสามารถวางแผน ควบคุม และติดตามผลการเรียนรู้ของตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาครูตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบนำตนเอง (self-directed learning) ที่มุ่งให้อิสระและอำนาจแก่ผู้เรียนในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของตน (Brookfield, 2009; Houle, 1961) การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองจึงถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างยั่งยืน (Schunk & DiBenedetto, 2016)

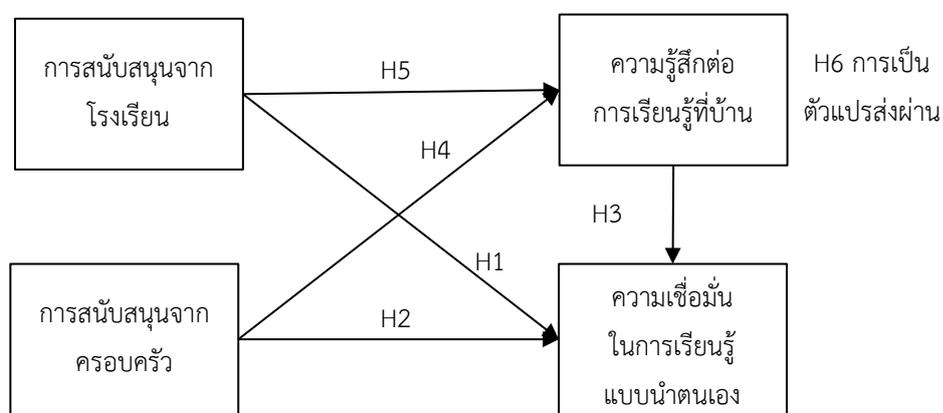
ภายใต้กรอบแนวคิดนี้ ครูและโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียน การรับรู้ถึงการสนับสนุนจากครู เช่น การให้คำแนะนำ การติดตามความก้าวหน้า และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความร่วมมือ สามารถเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียนว่าตนสามารถประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ โดยพิจารณาจากความสามารถ ทักษะคิด และประสบการณ์ในอดีต (Ren et al., 2022) นอกจากนี้ การออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างอิสระ แม้ในสภาพแวดล้อมออนไลน์ ก็มีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Lie et al., 2020) ขณะเดียวกัน ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (Home-based Learning Attitudes) ยังเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาที่สำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนที่มีประสบการณ์เชิงบวกในการเรียนรู้ที่บ้านมักพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การสืบค้นข้อมูล และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลได้ดีกว่า (He et al., 2024) การสนับสนุนจากครูอย่างต่อเนื่องยังช่วยลดความวิตกกังวลทางการเรียนและเพิ่มแรงจูงใจทางบวก (Chamani et al., 2023)

ในอีกมิติหนึ่ง การสนับสนุนจากครอบครัวก็มีบทบาทสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเฉพาะในช่วงที่การจัดการเรียนการสอนต้องปรับสู่ระบบออนไลน์ ทำให้แนวทาง “การเรียนรู้โดยใช้บ้านเป็นฐาน” (Home-Based Learning: HBL) ได้รับความสำคัญมากขึ้น (Cook, 2020) ครอบครัวทำหน้าที่เป็นทั้งผู้สนับสนุนทางเทคโนโลยี เช่น การจัดหาอุปกรณ์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และผู้สนับสนุนทางอารมณ์ ผ่านการพูดคุยเชิงบวกและการให้กำลังใจ แม้ผู้ปกครองจะไม่สามารถช่วยด้านวิชาการโดยตรง แต่การสนับสนุนทางอารมณ์เหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ การควบคุมตนเอง และทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ (Nadya et al., 2021)

จากการทบทวนแนวคิดและหลักฐานเชิงประจักษ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสนับสนุนจากทั้งโรงเรียนและครอบครัวล้วนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นและความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทการศึกษาไทยที่กำลังมุ่งสู่การยกระดับสมรรถนะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย โดยเน้นบทบาทของการสนับสนุนจากโรงเรียน การสนับสนุนจากครอบครัว และความรู้สึต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (ภาพ 1) เพื่อใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาไทยในระดับสากล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1) เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย
- 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย
- 3) เพื่อทดสอบอิทธิพลส่งผ่านของความรู้สึต่อการเรียนรู้ที่บ้านที่มีต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

H1 (Lie et al., 2020; Ren et al., 2022) ; H2 (Cook, 2020; Nadya et al., 2021) ;

H3 (Chamani et al., 2023; He et al., 2024); H4 (Chamani et al., 2023);

H5 (He et al., 2024); H6 (Bandura & Walters, 1977; Chamani et al., 2023; He et al., 2024)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

- 1) โมเดลความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
- 2) การสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย
- 3) ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้านทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างการสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data analysis) โดยใช้ชุดข้อมูลจากการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล หรือ Programme for International Student Assessment (PISA) 2022 ซึ่งดำเนินการโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD)

กลุ่มประชากรเป้าหมายคือ นักเรียนไทยอายุระหว่าง 15 ปี 3 เดือน ถึง 16 ปี 2 เดือน ที่เข้าร่วมการประเมินในปี 2022 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ปรากฏในฐานข้อมูลมีจำนวนทั้งสิ้น 8,495 คน จาก 280 โรงเรียนทั่วประเทศ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (two-stage stratified sampling) เพื่อให้เป็นตัวแทนของนักเรียนไทยในระดับประเทศ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ กำหนดเกณฑ์การคัดออก (exclusion criteria) โดยตัดหน่วยตัวอย่างที่มีข้อมูลขาดหายตัวแปรหลักทั้งสี่ตัว ผลจากการคัดกรองทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลครบถ้วน หรือมีการขาดหายเพียงบางส่วน จำนวนทั้งสิ้น 6,430 คน จาก 278 โรงเรียน นำมาวิเคราะห์ต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียน ที่พัฒนาขึ้นภายใต้โครงการ PISA 2022 ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน จำนวน 8 ข้อ 2) ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จำนวน 8 ข้อ 3) ด้านความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน จำนวน 6 ข้อ และ 4) ด้านความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 8 ข้อ

1. ด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน เป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 4 ระดับ (ไม่เคย - เคยเกือบทุกวัน) จำนวน 8 ข้อคำถาม (ST348Q01JA-ST348Q08JA) ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น นักเรียนได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองบ่อยครั้งเพียงใด นักเรียนมีการส่งงานที่ได้รับมอบหมายหรือดำเนินการแล้วเสร็จหรือยัง ชุดคำถามมีค่าความเที่ยง (scale reliabilities) เท่ากับ 0.91 และมีความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัด พิจารณาได้จาก $\chi^2(10, N = 6,430) = 14.90, p > .05$ CFI = 0.999, TLI = 0.999, RMSEA = 0.009, SRMR = 0.006 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.72-0.91

2. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นการใช่แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ (ไม่เคย - เคยเกือบทุกวัน) นักเรียนประเมินการสนับสนุนจากโรงเรียน จำนวน 8 ข้อคำถาม (ST353Q01JA-ST353Q08JA) ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น สมาชิกในครอบครัวช่วยสร้างตารางการเรียนรู้ให้นักเรียนบ่อยแค่ไหน หรือ สมาชิกในครอบครัวช่วยนักเรียนหาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น ชุดคำถามมีค่าความเที่ยง (Scale Reliabilities) เท่ากับ 0.89 และมีความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัด พิจารณาได้จาก $\chi^2 (12, N = 6,430) = 16.27, p > .05, CFI = 0.999, TLI = 0.999, RMSEA = 0.007, SRMR = 0.008$ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในช่วง 0.65-0.86

3. ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน เป็นแบบสอบถาม เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย ต่อการประเมินตนเองในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ จำนวน 6 ข้อคำถาม เป็นการใช่แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ (ไม่เห็นด้วยมากที่สุด-เห็นด้วยมากที่สุด) (ST354Q02JA-ST354Q03JA, ST354Q05JA, ST354Q07JA-ST354Q09JA) ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น นักเรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้หรือไม่ หรือ นักเรียนมีความพร้อมต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น ชุดคำถามมีค่าความเที่ยง (Scale Reliabilities) เท่ากับ 0.80 และมีความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัด พิจารณาได้จาก $\chi^2 (6, N = 6,430) = 12.03, p > .05, CFI = 0.998, TLI = 0.994, RMSEA = 0.013, SRMR = 0.014$ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในช่วง 0.72-0.81

4. ด้านความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นการใช่แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ (มั่นใจน้อยที่สุด - มั่นใจมากที่สุด) นักเรียนประเมินการสนับสนุนจากโรงเรียน จำนวน 8 ข้อคำถาม (ST355Q01JA-ST355Q08JA) ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น นักเรียนมีความสามารถในการค้นหาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ด้วยตนเอง หรือ นักเรียนสามารถประเมินความสามารถและพัฒนาการการของตนเองได้ เป็นต้น มีค่าความเที่ยง (Scale Reliabilities) เท่ากับ 0.92 และมีความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัด พิจารณาได้จาก $\chi^2 (11, N = 6,430) = 12.19, p > .05, CFI = 1.000, TLI = 1.000, RMSEA = 0.004, SRMR = 0.006$ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในช่วง 0.66-0.89

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการ PISA ดำเนินการเป็นประจำทุก 3 ปี โดยมีประเทศเข้าร่วมโครงการกว่า 81 ประเทศ ข้อมูลผลการทดสอบความรู้ในด้านต่างๆ รวมถึงแบบประเมินการรับรู้ของนักเรียน ถูกเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ OECD เพื่อให้นักวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการและเชิงนโยบาย ในส่วนของการเข้าร่วมของประเทศไทย ข้อมูล PISA 2022 ได้ถูกรวบรวมในรูปแบบเดียวกันกับประเทศอื่น ๆ ข้อสอบและแบบสอบถาม (test items and background questionnaire) ได้รับการแปล ปรับให้เหมาะสมกับบริบทภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงผ่านการตรวจสอบคุณภาพ (translation validation) เพื่อให้มั่นใจว่าความหมายของคำถามยังคงตรงตามต้นฉบับของ OECD การดำเนินการเหล่านี้ช่วยลดปัญหาความบิดเบือน (bias) ที่อาจเกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมระหว่างประเทศต่าง ๆ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรในโมเดลวิจัย ทั้งนี้ มีการจัดการข้อมูลที่ขาดหายด้วยวิธี Full Information Maximum Likelihood (FIML) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัยด้วยการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (path analysis) และอิทธิพลส่งผ่านด้วยวิธี Bootstrap 1,000 รอบ ด้วยโปรแกรม Mplus เวอร์ชัน 8.3 (Muthén & Muthén, 2017)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างงานวิจัย ได้มาจากฐานข้อมูลของ PISA 2022 เป็นนักเรียนอายุ 15 ปีของประเทศไทย จำนวน 6,430 คน จาก 278 โรงเรียน เป็นนักเรียนชายจำนวน 2,977 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 นักเรียนหญิง 3,453 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 เป็นนักเรียนที่เกิดปี ค.ศ. 2006 จำนวน 3,679 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 และเป็นนักเรียนที่เกิดปี ค.ศ. 2007 จำนวน 2,751 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8

ชุดตัวแปรภายใต้กรอบความคิดของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนจากโรงเรียน (SCHSUST) การสนับสนุนจากครอบครัว (FAMSUPSL) ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (FEELLAH) และความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLEFF) เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .278 - .474 และทุกคู่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังแสดงในตาราง 1

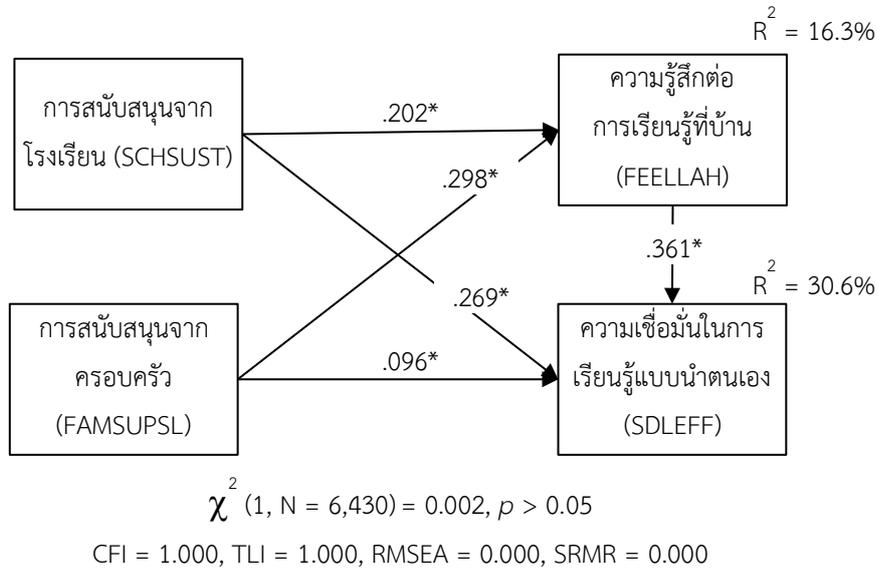
ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปร (Pearson's correlation)

ตัวแปร	การสนับสนุนจากครอบครัว (FAMSUPSL)	การสนับสนุนจากโรงเรียน (SCHSUST)	ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (FEELLAH)	ความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLEFF)
การสนับสนุนจากครอบครัว (FAMSUPSL)	0.89	-	-	-
การสนับสนุนจากโรงเรียน (SCHSUST)	0.278*	0.91	-	-
ความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (FEELLAH)	0.355*	0.289*	0.80	-
ความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLEFF)	0.299*	0.398*	0.474*	0.92

หมายเหตุ * $p < 0.05$, ตัวเลขในแนวทแยง แสดงค่า Cronbach's Alpha ของเครื่องมือ

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 1

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนไทย พบว่า โมเดลวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก $\chi^2 (1, N = 6,430) = 0.002, p > 0.05$ CFI = 1.000, TLI = 1.000, RMSEA = 0.000, SRMR = 0.000 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ของ Hair et al. (2010) แสดงในภาพ 2

ภาพ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (แสดงด้วยค่าอิทธิพลมาตรฐาน)

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 2

ปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLEFF) มากที่สุด ได้แก่ การสนับสนุนจากโรงเรียน (SCHSUST) เป็นอิทธิพลทางตรง 0.269 และอิทธิพลทางอ้อม 0.073 ตามลำดับ คิดเป็นอิทธิพลโดยรวม 0.342 ($p < .05$) ส่วนการสนับสนุนจากครอบครัว (FAMSUPSL) ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นอิทธิพลทางตรง 0.096 และอิทธิพลทางอ้อม 0.108 ตามลำดับ คิดเป็นอิทธิพลโดยรวม 0.203 ($p < .05$) ตัวแปรภายในโมเดลวิจัยร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน และความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ 30.6 ตามลำดับ รายละเอียดแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม

	FEELLAH			SDLEFF		
	TE	DE	IE	TE	DE	IE
SCHSUST	0.202* (0.013)	0.202* (0.013)	-	0.342* (0.011)	0.269* (0.011)	0.073* (0.005)
FAMSUPSL	0.298* (0.013)	0.298* (0.013)	-	0.203* (0.011)	0.096* (0.012)	0.108* (0.006)
FEELLAH	-	-	-	0.361* (0.012)	-	-
R-Square	0.163			0.306		

หมายเหตุ * $p < .05$; TE = อิทธิพลโดยรวม, DE = อิทธิพลทางตรง, IE = อิทธิพลทางอ้อม
ตัวเลขในวงเล็บ แสดงค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 3

จากการทดสอบอิทธิพลส่งผ่านของความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (FEELLAH) ด้วยวิธีการ Bootstrap 1,000 รอบ ผลการทดสอบ พบว่า ภายใต้ช่วงความเชื่อมั่น 95% อิทธิพลส่งผ่านทั้งสองเส้นทาง มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเส้นทางที่มีขนาดอิทธิพลมากที่สุด คือ เส้นทาง FAMSUPSL \rightarrow FEELLAH \rightarrow SDLEFF ($\beta = 0.108$, 95%CI [0.081, 0.108]) และ เส้นทาง SCHSUST \rightarrow FEELLAH \rightarrow SDLEFF ($\beta = 0.073$, 95%CI [0.059, 0.084]) มีขนาดรองลงมา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น นำมาสู่ข้อพิจารณาใน 3 ประเด็น ดังนี้
ประเด็นที่ 1 ผลการวิจัยในการประเมินโมเดลเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า การสนับสนุนจากโรงเรียน การสนับสนุนจากครอบครัว และความรู้สึกต่อการเรียนรู้ที่บ้าน ล้วนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงระบบระหว่างปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1977) ที่อธิบายว่า “ความเชื่อมั่นในตนเอง (self-efficacy)” เกิดจากการรับรู้ถึงความสามารถของตนภายใต้บริบททางสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนได้รับการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนหรือครอบครัว พวกเขาจะมีแนวโน้มรับรู้ถึงศักยภาพของตนและเกิดแรงจูงใจภายในที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Schunk & DiBenedetto (2016) ซึ่งอธิบายว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการกำกับตนเอง (self-regulation) และเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) โดยเมื่อผู้เรียนมีความเชื่อมั่นใน

ความสามารถของตน พวกเขาจะกล้าตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ที่ท้าทายและพยายามบรรลุผลสำเร็จด้วยความมุ่งมั่น ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึง “การสนับสนุนทางสังคม” ที่ผู้เรียนได้รับจากทั้งโรงเรียนและครอบครัว มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยทั้งสองแหล่งสนับสนุนนี้ทำงานร่วมกันอย่างเกื้อหนุน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมแรงจูงใจ ความมั่นใจ และการกำกับตนเองของผู้เรียน ทั้งนี้สามารถแยกพิจารณาได้เป็น (2.1) *การสนับสนุนจากโรงเรียน* มีบทบาทสำคัญในการสร้างและส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โรงเรียนทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการออกแบบบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ความรู้ และการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ครูผู้สอนที่ใช้กลยุทธ์การสอนแบบกระตุ้นการคิด เช่น การตั้งคำถามปลายเปิด หรือการเรียนรู้เชิงสืบสอบ (inquiry-based learning) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความกระตือรือร้นและเชื่อมั่นในความสามารถของตนมากขึ้น (Amerstorfer & Freiin von Münster-Kistner, 2021) การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองค้นคว้า และสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบกับการให้ข้อเสนอแนะและติดตามผลอย่างต่อเนื่องของครู ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เชิงลึก (deep learning) และทำให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการของตนเอง ซึ่งนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจภายในและความเชื่อมั่นต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Chayanopparat & Charungkaittikul, 2020) นอกจากนี้ โรงเรียนที่มีระบบการสื่อสารและการประเมินผลที่โปร่งใส ยังช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน และเสริมสร้างความรู้สึกรับผิดชอบในการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการคงอยู่ของแรงจูงใจและสมรรถนะทางการเรียนรู้ (Office of the Education Council (OEC), 2022) ในส่วนของ (2.2) *การสนับสนุนจากครอบครัว* ผลการวิจัยชี้ว่าครอบครัวทำหน้าที่เป็น “แรงขับเคลื่อน” ที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียนในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การให้กำลังใจ และการมีส่วนร่วมในการพูดคุยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ล้วนช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความพยายามในการค้นคว้าด้วยตนเอง (Azhari et al., 2022) ครอบครัวที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ตามความสนใจ จะช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระทางความคิดและความมั่นใจในศักยภาพของตน ในทางกลับกัน การขาดการสนับสนุนหรือการใช้แรงกดดันมากเกินไปอาจก่อให้เกิดความเครียดและแรงจูงใจที่ลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการเรียนรู้ (Lönnfjord & Hagquist, 2021)

ประเด็นที่ 3 ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า “ความรู้สึกรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ที่บ้าน (Home-Based Learning Attitudes)” มีบทบาทเป็นตัวแปรส่งผ่าน (mediator) ระหว่างการสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวกับความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง กล่าวคือ หากผู้เรียนรับรู้ว่ามีบรรยากาศที่บ้านเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และได้รับแรงสนับสนุนเชิงบวกจากครอบครัว พวกเขาจะเกิดแรงบันดาลใจ มีอารมณ์เชิงบวก และมีความพร้อมทางจิตใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (He et al., 2024) สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1977) ที่กล่าวว่าความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผลจากการรับรู้ถึงความสามารถของตนและการได้รับการเสริมแรงทางสังคมในทางบวก ซึ่งจะกระตุ้นให้บุคคลตั้งเป้าหมายที่ท้าทายและมุ่งมั่นในการบรรลุผลสำเร็จนั้น

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสนับสนุนจากโรงเรียนและครอบครัวที่มีความสมดุล ร่วมกับบรรยากาศการเรียนรู้ที่บ้านที่เกื้อหนุนต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจ ความมั่นใจ และสมรรถนะในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาแนวทางสนับสนุนที่บูรณาการระหว่างบ้านและโรงเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อสร้างระบบนิเวศทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเติบโตทางปัญญาและการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

โครงสร้างปัจจัยที่สนับสนุนความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนในประเทศไทย ได้อธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่นำมาซึ่งการสนับสนุนความเชื่อมั่นของนักเรียนในการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่าการได้รับการสนับสนุนทางการเรียนรู้เชิงบวก การได้สัมผัสถึงสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ดีนั้น สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการเรียนรู้แบบนำตนเอง จากการสนับสนุนจากโรงเรียน (SCHSUST) และ การสนับสนุนจากครอบครัว (FAMSUPL) มีอิทธิพลต่อความสุขในการเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้าน (FEELLAH) และ มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเอง (SDLEFF) และการมีความสุขจากการเรียนรู้นั้น ย่อมมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองเช่นกัน

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองนั้น มาจากโรงเรียนและครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุนดูแล การได้รับการเอาใจใส่จากผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้ นั้น ย่อมเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นและมีความพยายาม อีกทั้งยังส่งผลต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ไม่กดดัน ทำให้เกิดความสุขในการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ หากเป็นการทำแล้วมีความสุข ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ไปในทิศทางที่ดี ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมแนวทางการกระตุ้นผู้เรียนจากการดูแลเอาใจใส่ หรือการหาวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ ยิ่งทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีอิทธิพลต่อการสนับสนุนความเชื่อมั่นในการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียนมากกว่าครอบครัว ซึ่งอาจอนุมานได้ว่าสภาพของครอบครัวในการสนับสนุนการเรียนรู้แต่ละครอบครัวมีความพร้อมที่แตกต่างกัน เช่น สื่อการเรียนประเภทเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่รองรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน อินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งทักษะของครอบครัวในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน จึงทำให้การรับรู้ถึงการสนับสนุนของนักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกันการสนับสนุนจากโรงเรียน มีอิทธิพลสูงกว่าการสนับสนุนจากครอบครัว แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของครูผู้สอนที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างน้อย ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนก่อนการนำมาซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ดี ซึ่งแตกต่างจากครอบครัวที่ไม่ได้เตรียม

ความพร้อม แต่เป็นผู้ที่ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนรู้ที่ไม่เคยเผชิญในลักษณะออนไลน์ไปพร้อมกับนักเรียน

1.3 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปใช้ในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริมการพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียนอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากรด้านเทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้ที่เท่าเทียมในทุกโรงเรียน รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับครอบครัว เพื่อเสริมความพร้อมและลดความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่

1.4 ระดับโรงเรียน 1) โรงเรียนพิจารณาและส่งเสริมความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้เกิดทักษะในการสอนผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ และสามารถจัดการสอนเพื่อส่งไปสู่ผู้เรียนได้โดยตรง และ 2) โรงเรียนพิจารณาส่งเสริมนโยบาย และมุ่งเน้นกิจกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัวและนักเรียน และมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกในครอบครัว เกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่บ้านอย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมไปถึงแนวทางในการพัฒนานักเรียนด้านทักษะอื่น ๆ ที่สนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งที่อยู่บ้าน ชุมชนและสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเพียงการสรุปโดยภาพรวมของชุดคำถามทำให้สรุปความต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นเพียงข้อสรุปโดยรวม นั่นคือ จากโรงเรียน และครอบครัว หากได้พิจารณาข้อคำถามอย่างลึกซึ้งถึงข้อมูลที่ส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนมากที่สุดจากข้อคำถาม จะเป็นส่วนสำคัญในการรับรู้ความต้องการของนักเรียนที่โรงเรียนและครอบครัวจะต้องมาพัฒนา ร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่ดีที่สุดแก่นักเรียน ดังนั้นควรดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research) หรือการประเมินสมรรถนะด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ของครูและผู้ปกครองเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบแนวทางการพัฒนาอย่างตรงจุด รวมทั้งสร้างแนวปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้จริงในสถานศึกษา เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยั่งยืน

2.2 ในการศึกษาข้อมูลครั้งนี้เป็นการศึกษาการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปแบบออนไลน์ ที่ส่งผลต่อความมั่นใจในตนเองจากการเรียนรู้แบบนำตนเอง ซึ่งหากได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ การสร้างแพลตฟอร์ม หรือระบบที่นำมารองรับการเรียนรู้ของนักเรียนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีความพร้อมต่อการพัฒนาผู้เรียน การส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนให้สามารถพัฒนาองค์ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีประกอบการสอนออนไลน์ ซึ่งเป็นการบริหารงานของผู้นำในองค์กร ส่งผ่านมายังครูผู้สอน เรียกว่าตัวแปรส่งผ่าน จนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแบบนำตนเองได้เป็นอย่างดี และผู้เรียนสามารถต่อยอดองค์ความรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

2.3 การเรียนรู้แบบนำตนเองในรูปแบบออนไลน์นั้นเป็นเพียงบริบทหนึ่งของการเรียนรู้ แต่การพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองในทุกบริบทย่อมเป็นสิ่งที่ยุทธศาสตร์ศึกษาพึงตระหนัก และกำหนดยุทธศาสตร์ทางการศึกษา ให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และ ทักษะชีวิต ได้ตลอดเวลา ภายใต้กรอบคุณธรรม จริยธรรม ย่อมจะนำมาซึ่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

References

- Amerstorfer, C. M., & Freiin von Münster-Kistner, C. (2021). Student perceptions of academic engagement and student-teacher relationships in problem-based learning. *Frontiers in Psychology, 12*, Article 713057.
- Azhari, S. C., Rosali, E. S., Firmansyah, M. F., & Maulana, H. Z. (2022). Investigating family and peer support on learning habits and achievements in online learning. *Journal Inovasi dan Teknologi Pembelajaran, 9*(2), 136–144.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review, 84*(2), 191–215.
- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory*. Prentice Hall Englewood Cliffs.
- Brookfield, S. D. (2009). Self-directed learning. In R. Maclean & D. Wilson (Eds.), *International handbook of education for the changing world of work: Bridging academic and vocational learning* (pp. 2615–2627). Springer.
- Chamani, S., Razi, A., & Xodabande, I. (2023). Motivational and emotional states in self-directed language learning: A longitudinal study. *Discover Education, 2*(1), Article 23.
- Cook, M. (2020). The Reality of Home-Based Learning: Roles of Parents, Teachers, and School Administration in Promoting Self-Directed Learning. *Journal of School Administration Research and Development, 5*(S2), 86–92.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Pearson.
- He, L., Feng, L., & Ding, J. (2024). The relationship between perceived teacher emotional support, online academic burnout, academic self-efficacy, and online English academic engagement of Chinese EFL learners. *Sustainability, 16*(13), Article 5542.
- Houle, C. O. (1961). *The inquiring mind*. The University of Wisconsin Press.
- Lie, A., Tamah, S. M., Gozali, I., Triwidayati, K. R., Utami, T. S. D., & Jemadi, F. (2020). Secondary school language teachers' online learning engagement during the COVID-19 pandemic in Indonesia. *Journal of Information Technology Education: Research, 19*, 803–832.
- Lönnfjord, V., & Hagquist, C. (2021). The association of self-reported schoolwork pressure, family factors and self-efficacy with psychosomatic problems. *European Journal of Social Work, 24*(4), 603–616.
- Muthén, L. K., & Muthén, B. O. (2017). *Mplus user's guide* (8th ed.). Muthén & Muthén.

- Nadya, Z., & Pustika, R. (2021). The importance of family motivation for students to study online during the COVID-19 pandemic. *Journal of English Language Teaching and Learning, 2*(2), 86–89.
- Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2023). *PISA 2022 results (Volume I): The state of learning and equity in education*. OECD Publishing.
- Ren, X., Jing, B., Li, H., & Wu, C. (2022). The impact of perceived teacher support on Chinese junior high school students' academic self-efficacy: The mediating roles of achievement goals and academic emotions. *Frontiers in Psychology, 13*, Article 1028722.
- Schunk, D. H., & DiBenedetto, M. K. (2016). Self-efficacy theory in education. In K. R. Wentzel & D. B. Miele (Eds.), *Handbook of motivation at school* (2nd ed., pp. 34–54). Routledge.
- Tarkar, P. (2020). Impact of COVID-19 pandemic on education system. *International Journal of Advanced Science and Technology, 29*(9), 3812–3814.

Translate Thai References

- Chayanopparat, P., & Charungkaittikul, S. (2020). Development of a training model based on self-directed learning and outcome-based learning concepts to enhance essential competencies for vocational certificate teachers under the Office of the Non-formal and Informal Education. *Journal of Education Studies, 48*(3), 197–206. (in Thai)
- Office for National Education Standards and Quality Assessment. (2024). *External quality assurance framework manual B.E. 2567–2571 (2024–2028): For basic education institutions and external assessors*. Office for National Education Standards and Quality Assessment. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2022). *A study of learning loss among basic education students in the COVID-19 situation: Conditions, lessons, and approaches for improving learning quality*. Office of the Education Council. (in Thai)